

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 21-11-66178 מילר נ' מלכה

תיק חיצוני:

לפני כבוד הרשמת בכירה רולא חמאתי

תובעת/נתבעת שכנגד אירית מילר

נגד

נתבעת/תובעת שכנגד מעיין מלכה

פסק דין

לפני תביעות הדדיות לתשלום פיצויים לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 (להלן – **חוק איסור לשון הרע**).

רקע, הצדדים והפרסומים מושא התביעה

1. התובעת אם חד הורית לשני ילדים המתגוררת במטולה ובזמנים הרלוונטיים לתביעה הייתה סטודנטית להוראת כימיה ועבדה כמורה בבית ספר בעפולה. הנתבעת מתגוררת בכפר בלום בעלת עסק לסלון כלות.

2. על פי העולה התובעת פרסמה פוסט ביום 15.5.2021, בין היתר בדף הפייסבוק של הנתבעת, בו הביעה חוסר שביעות רצונה מעבודות שיפוץ שביצע אביה של הנתבעת, מר דניאל מלכה (להלן – **דניאל**) בחצר ביתה. הפוסט כלל תגובות שונות מצד אנשים שקראו את הפוסט.

3. במענה לאותם אנשים הן באמצעות תגובה פומבית והן באמצעות תגובות פרטיות הגיבה הנתבעת לפוסט בציינה, בין היתר בהודעה פומבית: **"כותבת הפוסט הינה אישה נרקומנית שמשתמשת קבוע בסמים וכנראה סובלת ממאניה דפרסיה"**.

4. בנוסף פנתה הנתבעת באופן פרטי לאחת המגיבות לפוסט בשם "אודליה" (מבלי לדעת כי המדובר בחברה של התובעת) בציינה: **"...אף אחד לא ניצל אותה, אני מציינת את העובדה שהיא לוקה בנפשה"**. כמו כן שלחה מבלי לדעת את זהות הנמען לשחר, אחותה של התובעת הודעה בפרטי בציינה: **"במשטרת קרית שמונה נמסר שהגברת מוכרת למשטרה ולא בהקשרים חיובים. ככל הנראה לוקה בנפשה ונוטלת כדורים... ברור שמדובר בחוסר יציבות נפשית"**.

5. הפרסומים האמורים הם הבסיס להגשת התביעה דנן בגין לשון הרע.

6. הנתבעת ואביה דניאל הגישו כתב תביעה שכנגד בגין פרסום הפוסט בנוגע לדניאל וכן להתבטאויות בשיחות וואטצאפ שניהלו התובעת והנתבעת בפרטי. התובעת התנגדה

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 21-11-66178 מילר נ' מלכה

תיק חיצוני:

להגשת כתב תביעה שכנגד, בהליך המתנהל במסלול דיון מהיר, על ידי צד שאינו נתבע, דניאל, ובהחלטה מיום 25.1.2022 מפי כבוד הרשם חלאילה התקבלה הבקשה ודניאל נמחק מהתביעה שכנגד ונותרה תביעת הנתבעת בלבד.
7. דניאל הגיש תביעה כנגד התובעת בהליך נפרד לפי חוק איסור לשון הרע המתנהלת בפני כבוד הרשם חלאילה.

טענות הצדדים בקצרה

טענות התובעת

8. במהלך חודש אפריל 2021 התובעת יצרה קשר עם דניאל לצורך עבודות שיפוץ בחצר ביתה. סוכם כי תמורת העבודה יקבל דניאל סך 6,000 ₪ כאשר שולמה לו מקדמה בסך 4,750 ₪. דניאל גרר שלא לצורך את השלמת העבודה ולבסוף נטש את העבודה מבלי שהשלים אותה. בנוסף הסיג גבול ביתה של התובעת וסרב להתפנות ממנו נטל חפצים השייכים לה ואף גרם לה לנזקים, בין היתר פניה של המועצה המקומית מטולה המתריע בפני העמדה לדין בגין שפיכת בטון על מדרכה ציבורית במסגרת העבודות שביצע דניאל, הגם שניקתה את המדרכה בעצמה. על רקע דברים אלה וכביקורת על איכות שירותיו ועבודתו של דניאל עליה שלמה סך 4,750 ₪ שאינם מגיעים לו, פרסמה פוסט ברשת הפייסבוק, כלקוחה מאוכזבת, על חווית השירות הלקויה אותה חוותה מצד דניאל (להלן – **הפוסט**).
9. הנתבעת במענה לפוסט פעלה בשתי חזיתות נפרדות – האחת באמצעות תגובות פומביות הניתנות לצפייה וכן שליחת הודעות פרטיות למספר רב של אנשים. התגובות כוללות ביטויים המהווים לשון הרע תוך הכפשת שמה של התובעת בצורה מרושעת חסר כל בסיס והנובעת ממניעים של נקמה גרידא. אין המדובר במענה לגופם של דברים או ניסיון להפריך את האמור בפוסט.
10. דברי התגובה של הנתבעת לאמור בפוסט נכתבו במטרה לפגוע בתובעת ובמשלח ידה כאשר חינוך ומורה, מתוך כוונה של ממש להזיק לתובעת. בין היתר, כתבה הנתבעת בפרטי לשחר אחותה של התובעת: **"לצערי הרב כנראה שקיבלו אותה לעבוד בבתי ספר למרות שאין לה את הכישורים הנדרשים אבל בזה אטפל מול משרד החינוך"**.
11. התובעת כדי למזער את הזעזוע שחוותה בשלב ראשון חסמה את הנתבעת מלהגיב לפוסט ולאחר מכן אף מחקה את הפוסט.
12. בנוסף בשיחות פרטיות בין השתיים פנתה הנתבעת אל התובעת במילים פוגעניות וקשות בציינה: **"שודדת זרע"**, **"הילדים שלך ממזרים"**, **"על העיניים שלך הכסף שלי"**. **את בוכה על ארבעת אלפים שקל שאני מוציאה בשופינג בלי למצמצם מותק"**; **"תוציאי כסף מהאוכל של הילדים שלך בשביל סמים"** ועוד.
13. במעשיה פרסמה הנתבעת דברים שהשפילו את התובעת ובפועל עשתה אותה מטרה לשנאה, לבוז וללעג הן בעיני הציבור הרב והן בעיני קרוביה וסביבתה. מטרת מעשיה של הנתבעת היא לפגוע בכוונת מכוון בתובעת ולהזיק לה מתוך יצר נקם.

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 21-11-66178 מילר נ' מלכה

תיק חיצוני:

14. הפרסומים ממלאים כל אחת מהחלופות של הגדרת "לשון הרע" הקבוע בחוק איסור לשון הרע. הפרסומים נעשו במטרה לפגוע בתובעת, באופן אישי תוך הפיכתה מטרה לשנאה ולבזותה; הפרסומים נעשו תוך ביזוי התובעת בשל מעשים והתנהגות המיוחסים לה בפורום רחב של אנשים; הפרסומים נעשו במטרה לפגוע במשלח ידה של התובעת; בנוסף גם אם היינו יוצאים מנקודת הנחה שהכפשותיה השקריות של התובעת לפיהן התובעת "מתמודדת נפש" נכונות, הרי שהפרסומים המעוותים שנעשו היו במטרה לפגוע בפרטיותה ונועדו לבזותה במוגבלותה.
 15. משאלו פני הדברים ושעה שפרסומי הדיבה נעשו ביוזמת ומתוך מטרה לפגוע בתובעת, בשמה ובמעמדה במשרתה ובתדמיתה, הרי שהנתבעת אחריות ישירה לפרסומים.
 16. על יסוד האמור מבססת התובעת תביעתה לתשלום פיצויים מכוח סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע, בסך 75,000 ₪ מאחר ומדובר במספר פרסומים ובתפוצה רחבה. בנוסף תובעת התובעת לצו עשה המורה לנתבעת לפרסם התנצלות פומבית ומפורטת שתוכנה יתואם מראש עם התובעת.
- טענות הנתבעת**
17. עניינו, בפוסט שהחל את שרשרת הפרסומים ההדדית, אשר התובעת כתבה בעמוד הפייסבוק של הנתבעת, כשהיא מכפישה במסגרתו את שמו של אבי הנתבעת מבלי שיש לנתבעת יד וקשר להתקשרות בין השניים.
 18. הפוסט אינו יכול להיכנס לקטגוריה של "פרסום ביקורת צרכנית" שכן דניאל אינו בעל מקצוע, או נותן שירותים. דניאל והתובעת קיימו לאורך שנים יחסים חבריים ובין השאר היה עוזר לה בקניות, בסידורים וכו'. במסגרת זו דניאל נאות לסייע לתובעת ללא תשלום כלל לנסות ולסדר את פינת הישיבה בכניסה לביתה, בה היה מבלה הרבה ומתוך רצון טוב.
 19. גם אם המדובר בביקורת צרכנית כטענת התובעת, אין ספק שעמוד הפרטי של הנתבעת אינו המקום להעלות אותה.
 20. התובעת לא שילמה לדניאל כל תמורה וטענותיה נטענות בעלמא. עצם פרסום הפוסט כנגד דניאל בדף הפרטי של הנתבעת מהווה הוצאת דיבה. הפוסט פורסם בקבוצה פומבית בעלת תפוצה רחבה כאשר התובעת מצרפת לתמונות של העבודה שבוצעה, מילים פוגעניות.
 21. הביטויים מושא התביעה אינם מהווים לשון הרע. המדובר בהבעת דעה שאינה בגדר לשון הרע. בנוסף קיימת לנתבעת הגנה על עניין אישי לפי סעיף 15(3) לחוק איסור לשון הרע. שכן התובעת פגעה בשם הטוב של הנתבעת ושל משפחתה כאשר ייחסה לאביה ביצוע עבודות וקבלת תמורה ללא דיווח למס הכנסה, כשלון תמורה מחפיר וניסיון לעשיית עושר ולא במשפט.
 22. בנוסף קיימת לה הגנה לפי סעיף 15(10) שכן חלקו הרב של הפרסומים נועד להתמודד עם לשון הרע של התובעת כלפיה אביה. הדברים נכתבו שעה שנחשפה לפרסומים מכפישים על משפחתה שהובילה לתגובה בשעה שהייתה מצויה בכעס בעדנא דרתחא. בנוסף בנסיבות

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 21-11-66178 מילר נ' מלכה

תיק חיצוני:

1 בין השתיים הפרסום מהווה "זוטי דברים" לפי סעיף 4 לפקודת הנזיקין וסעיף 16(א) לחוק
2 איסור לשון הרע. התובעת שלחה לנתבעת הודעה בגנות אביה תוך ניסיון לערער את
3 היחסים המשפחתיים.
4 23. בין התובעת לנתבעת קדמה התכתבות בפרטי טרם פרסום הפוסט תוך שהיא מטרידה את
5 הנתבעת ומבקשת התערבותה בפניה לאביה לסיים את עבודות השיפוץ.

התביעה שכנגד

6 **טענות התובעת שכנגד (תקרא להלן – הנתבעת)**
7
8 24. דניאל, אביה של הנתבעת, הוא מושא המחלוקת בין הצדדים ובגינו פנתה התובעת לנתבעת
9 והטרידה אותה. הפוסט מכוון כלפי אביה של הנתבעת. עיקר הפרסומים מציירים את
10 דניאל כבעל מקצוע, נוכל, גנב, שרלטן ופוגעני, בעוד שבפועל המדובר בחבר שניסה לעזור
11 לתובעת, אך התוצאה לא עלתה יפה.
12 25. הנתבעת הופתעה מכך שהתובעת פונה אליה בשעת לילה מאוחרת בהודעות ומאותו רגע
13 נאלצה לסבול הטרדות חוזרות. למרות ההפתעה נאותה הנתבעת לנסות לברר את פשר
14 טענות התובעת. מרגע שגילתה כי התובעת אינה מספרת את כל האמת היא הודיעה לה
15 שהיא בוחרת לא להתערב בין השניים לנוכח היחסים החבריים ביניהם.
16 26. החל מרגע זה החלה התובעת לפתוח במסע הכפשות כנגד הנתבעת משפרסמה את הפוסט
17 המייחס לאביה של האחרונה עבירות מרמה על קיר הפייסבוק שלה ובכך לקשור בינה
18 לבינו. עצם הפרסום בדף הפייסבוק הפרטי של הנתבעת מהווה כשלעצמו לשון הרע. בנוסף,
19 התובעת הכפישה את אביה אף בהודעות פרטיות, בהן בין היתר כתבה על אביה, דניאל:
20 "הוא יושב אצלי שיכור ומשתין על עצמו".

21 27. ההודעות החוזרות ונשנות בפרטי לנתבעת בפלטפורמות השונות מהוות הטרדה אחרת לפי
22 חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981 (להלן – **חוק הגנת הפרטיות**) המקנים פיצוי ללא
23 הוכחת נזק.
24 28. הנתבעת העמידה את סכום התביעה על סך 75,000 ₪ לאור ריבוי הפרסומים הפוגעניים
25 וההיבט אישי בהם.

26 **טענות הנתבעת שכנגד (להלן – התובעת)**
27 29. כתב התביעה לא מציג מסכת עובדתית המגבשת עילת תביעה כנגד התובעת. הפרסומים
28 מושא התביעה שכנגד הם ביחס לאביה דניאל ולכן לא ברורה מדוע סבורה הנתבעת כי
29 מתגבשת לה עילת תביעה. לנתבעת לא קמה כל זכות תביעה במקום אביה דניאל ובוודאי
30 כאשר במקביל מתנהלת תביעה עצמאית שהוא מנהל.
31 29. הנתבעת מייחסת לתובעת הוצאת לשון הרע בצינה ביחס לאביה הביטויים, "נוכל", "גנב",
32 "שרלטן" ו "פוגעני" מילים שלא נאמרו כלל על ידי התובעת בפוסט. נוסף לכך, הנתבעת
33 מנסה לצייר את ההתקשרות עם דניאל כמעשה חברי שניסה לעזור כאשר בפועל המדובר

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 21-11-66178 מילר נ' מלכה

תיק חיצוני:

1 באדם המפרסם עסק של שיפוצים וההתקשרות נעשתה בכובעו ככזה ולראיה שילמה לו סך
2 4,750 ₪ מקדמה.
3 על פי הפסיקה הטוען לאמירה של לשון הרע אינו יכול להסתפק באמירה כללית, ועליו
4 לציין את המילים המפורשות בגין הוא תובע ומאחר ובענייננו התביעה שכנגד שותקת
5 בעניין זה יש להורות על דחייתה.

דין והכרעה

התביעה שכנגד

6
7
8 בטרם אפנה לדון בתביעה העיקרית, אקדים אחרית לראשית ואציין כי דין התביעה שכנגד
9 בעילת לשון הרע, להידחות ולהתקבל בעילת פגיעה בפרטיות. התביעה שכנגד מתייחסת
10 לפוסט שפרסמה התובעת בין היתר בדף הפייסבוק של הנתבעת המתייחס לאביה של
11 הנתבעת לאחר שעל פי הטענה עבודות השיפוץ שביצע אינן לשביעות רצונה. מבלי להידרש
12 אם הפוסט מהווה לשון הרע אם לאו, הרי שהנתבעת אינה יכולה להגיש תביעה בגין לשון
13 הרע ביחס לדברים שנאמרו על בן משפחתה ולא עליה אישית.
14 33. זאת ועוד, טענות הנתבעת ללשון הרע נטענו בכלליות מבלי לציין אילו אמירות בפוסט או
15 בכלל מטיילות דופי בה ישירות ובמשתמע בעקבות הפרסום על אביה. הנתבעת אף לא צטטה
16 כל ביטוי שיש בו כדי להצביע על לשון הרע כנגדה להבדיל מהוצאת דיבת אביה. בתביעה
17 אזרחית אין די בכך שהפרסום מייחס לשון הרע לאדם מסוים ועל התובע להצביע על כך
18 שדברי העלבון מתייחסים אליו. כך נפסק כי אין לאב עילת תביעה בגין פרסום שייחס
19 מעשים חמורים לבנו הקטין, וכי אין לקבל את הטענה שפרסום המשמיץ את הבן פוגע גם
20 בשמו הטוב של האב וגם לא ניתן לפסוק פיצוי לזכות אדם אך בשל הכפשת בן זוגו כאשר
21 בן הזוג אינו צד להליך (אורי שנהר, **דיני לשון הרע**, (2024), עמ' 229; ע"א 47486-03-19
22 (מחוזי – ב"ש) **אבירם דהרי נ' דרור לדרמן** (פורסם במאגרים) (2019)). **"עם זאת ייתכן**
23 **עקרונית מקרה בו דברים הפוגעים באדם שלא תבע ייחשבו ללשון הרע על התובע – לא**
24 **בשל הפגיעה במי שלא תבע אלא משום שמהפרסום עולים, במפורש או במשתמע, דברים**
25 **שמטילים דופי במי שתבע. לעומת זאת נראה כי כאשר פרסום לא פגע בשמו הטוב של**
26 **התובע אלא בשמו הטוב של אדם אחר, והפגיעה בשמו הטוב של האחר גרמה לתובע נזק**
27 **(למשל על רקע קשר עסקי בין התובע לבין אותו אדם אחר), לא יהיה התובע זכאי לסעד**
28 **מכוח חוק איסור לשון הרע"** (שנהר לעיל בספרו, עמ' 229-230). בענייננו לא נטען על ידי
29 הנתבעת איזה חלק בפרסום בנוגע לאביה פגע בה במפורש או במשתמע.
30 34. לא זו בלבד, כבר נפסק כי התובע על פי חוק איסור לשון הרע אינו יכול להסתפק בטענה
31 שהנתבע הוציא דיבתו, ועליו לציין בכתב תביעתו את פירוט המילים, בכתב או בע"פ בהן
32 השתמש הנתבע ואשר מולידות לטענתו את עילת התביעה (רע"א 2291/12 **מרדכי הלפרין**
33 **נ' חיים איצקוביץ** (פורסם במאגרים) (2012)). בענייננו, אין כל התייחסות לאמירות

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 21-11-66178 מילר נ' מלכה

תיק חיצוני:

- 1 לכאורה של התובעת כלפי הנתבעת המהוות לטענתה הוצאת דיבתה ועל כן נכנסים בגדר
- 2 איסור לשון הרע לפי החוק.
- 3 35. כפי שצוין, אביה של הנתבעת, דניאל, הגיש תביעה בהליך נפרד כנגד התובעת בגין לשון הרע
- 4 בין היתר בעניין הפוסט והתבטאויות הנתבעת בחילופי הודעות בפרטי בינה לבין הנתבעת
- 5 ולכן אין מקום להתדיינות נוספת במסגרת התביעה שכנגד בגין אותו פרסום עצמו הנידון
- 6 בהליך מקביל.
- 7 36. אשר על כן, דין התביעה שכנגד מכוח חוק איסור לשון הרע להידחות.
- 8 37. באשר לעילת הטרדה אחרת לפי חוק הגנת הפרטיות. סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות קובע:
- 9 **"לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו".** סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות מגדיר
- 10 פגיעה בפרטיות ככוללת **"בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה**
- 11 **אחרת".** בפסיקה נקבע כי פרשנות של הביטוי "הטרדה אחרת" כוללת גם חדירה למרחב
- 12 הפרטי ה"וירטואלי" של האדם. לא נדרשת נוכחות פיזית של המטריד בסביבת המוטריד
- 13 כדי שהמעשה יעלה כדי "הטרדה אחרת" (רע"פ 4743/20 **מרדכי לייבל נ' מדינת ישראל**
- 14 (פורסם במאגרים) (2022)). בפסיקה גם נקבע, כי שליחת מסרים לאדם באופן הפוגע
- 15 בשלוות רוחו, מהווה הטרדה אחרת אשר הינה פגיעה בפרטיות (תאד"מ 23-11-28230
- 16 (שלום – ק"ג) **ישראל שירן נ' דויד בוטראשוילי** (פורסם במאגרים) (2026)).
- 17 38. אין מחלוקת כי התובעת היא שפנתה לראשונה לנתבעת בהודעה בוואטצאפ וביקשה
- 18 התערבותה בעניין השיפוצים שביצע אביה אצלה בחצר. הנתבעת ציינה בפניה של התובעת
- 19 **"אני לא יודעת מה הפרטים...חשוב לי להגיד הוא אבא שלי אני לא אמא שלו.. אני יכולה**
- 20 **לדבר איתו באמת ממקום טוב ולנסות להבין מה קרה"** (צילום מסך של ההודעה צורף בעמ'
- 21 17 לכתב התביעה שכנגד). בהמשך לאחר ששוחחה עם אביה כתבה הנתבעת לתובעת כי
- 22 היא לא מעוניינת להתערב בסכסוך ביניהם (עמ' 28 לכתב התביעה שכנגד). בהמשך
- 23 המשיכה הנתבעת להתכתב עם הנתבעת והשיח בניהן הסלים לאחר פרסום הפוסט ותגובת
- 24 הנתבעת לפוסט. אז ביקשה הנתבעת מהתובעת: **"אל תשלחי הודעות לכאן, את מטרידה**
- 25 **אותי"** (עמ' 24 לכתב התביעה שכנגד).
- 26 39. בהמשך כשחסמה הנתבעת את התובעה בוואטצאפ יצרה איתה קשרה התובעת
- 27 בפלטפורמות אחרות בפרטי ואף שם ביקשה הנתבעת מהתובעת לא להטריד אותה בציינה:
- 28 **"גברת את מטרידה אותי חסמתי אותם בווצאפ כי את לא ברמה שלי ואת מטרידה אותי**
- 29 **זו עבירה. בבקשה תפסיקי להשתמש בשם שלי ולדבר עליי אני לא מכירה אותך ואת**
- 30 **מטרידה אותי זה פשוט טירוף את מחפשת אותי בכל מדיה אפשרית זה ממש אונס. את**
- 31 **אונסת אותי לראות מה שאת כותבת. שחרי ממני משוגעת"** (עמ' 32 לתביעה שכנגד).
- 32 דברים אלו יש לציין נכתבו לאחר שהתובעת פנתה אל הנתבעת בפרטי לאחר שהאחרונה
- 33 פנתה בפרטי לאחות התובעת ביחס לתובעת לאחר פרסום הפוסט ביחס לאביה של
- 34 הנתבעת.

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 21-11-66178 מילר נ' מלכה

תיק חיצוני:

40. כפי שצוין, השיח בין הצדדים הסלים לאחר פרסום הפוסט ותגובות הנתבעת באופן שגם
הנתבעת תרמה להחרפת השיח. לצד האמור התובעת היא שיזמה את הפניה הראשונית אל
הנתבעת שלא הייתה קשורה לסכסוך עם אביה של הנתבעת ולמרות פניות חוזרות ונשנות
של הנתבעת בבקשה מהתובעת להפסיק לשלוח לה הודעות היא המשיכה. לנתבעת זכות
שלא לקבל הודעות חוזרות ונשנות ביחס לסכסוך שאינו קשור אליה. הנתבעת ביקשה
מספר פעמים מהתובעת להפסיק להטריד אותה אך זו לא חדלה. זכותו של אדם שלא
ישלחו לו הודעות מטרידות הפוגעות בשגרת חייו ושלווה רוחו במיוחד לאחר שהוא מבקש
זאת.

41. אמנם גם הנתבעת לא טמנה ידה בצלחת ותרמה לשיח הפוגעני ביניהן אולם אני סבורה
שיש לפצות את הנתבעת בגין הטרדה אחרת לפי חוק הגנת הפרטיות לאחר שהיא ביקשה
שוב ושוב מהתובעת שתפסיק לשלוח לה הודעות. התובעת לא טענה לתחולת ההגנות
הקבועות בסעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות ולכן איני רואה לדון בהן.
סעיף 29א(ב)(1) לחוק הגנת הפרטיות קובע מנגנון פיצוי ללא הוכחת נזק שלא יעלה על
50,000 ₪. בנסיבות אני רואה להעמיד את הפיצוי על סך 5,000 ₪ בשים לב לתרומת
הנתבעת לשיח המתלהם בין הצדדים.

16

התביעה העיקרית

42. הדיון בעוולת פרסום לשון הרע כרוך בארבעה שלבים: ראשית, האם נעשה "פרסום" של
הדבר לגביו נטען ללשון הרע. שנית, וככל שהתשובה לכך בחיוב, האם תוכן הפרסום הוא
בגדר לשון הרע כמשמעות המונח בחוק. שלישית, דיון בשאלה האם עומדת לנתבעת הגנה
כלשהי מבין ההגנות בחוק להן הוא טוען; ורביעית, במידה ונמצאה חבות, מישור הפיצוי
(ראו ע"א 751/10 פלוני נ' אילנה דיין (פורסם במאגרים) (2012)).

43. באשר ליסוד "פרסום" כבר נפסק, כי פרסום "פוסט" ברשתות חברתיות ובפרט ברשת
הפייסבוק גם במסגרת תגובה לפוסט מקים את יסוד הפרסום לפי חוק איסור לשון הרע
(רע"א 1239/19 יואל שאול נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ (פורסם במאגרים) (2020);
רע"א 1688/18 יגאל סרנה נ' בנימין נתניהו (פורסם במאגרים) (2018)). לעניין זה גם פרסום
בפרטי יכול להיחשב לפרסום אם הגיעו לאדם אחד לפחות זולת הנפגע. בענייננו אין
מחלוקת כי יסוד הפרסום מתקיים.

44. נפנה עתה לבחון האם תוכן הפרסום במהווה בענייננו לשון הרע כמשמעותו בחוק. לשון
הרע מוגדרת בסעיף 1 לחוק

31 "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

32 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז

33 או ללעג מצדם;

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 21-11-66178 מילר נ' מלכה

תיק חיצוני:

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו".

השאלה אם פרסום מהווה "לשון הרע" בהתאם לסעיף 1 לחוק נקבע בהתאם למבחן אובייקטיבי ואין חשיבות בהכרח מה הייתה כוונת המפרסם. על כן יש לבחון מה היא המשמעות שהקורא הסביר מייחס למילים (ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי (פורסם במאגרים) (2008)).

45. ככלל הגישה בפסיקה היא כי לא כל גידוף או קללה יהוו פרסום לשון הרע. קללות וגידופים מהווים, לצערנו, חלק מהחיים החברתיים במדינה, וקיים חשש שהכרה שיפוטית גורפת בגידופים כלשון הרע תביא להצפת בתי – המשפט בתביעות שזו עילתן (רע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר (פורסם במאגרים) (2006)).

בחינת הביטוי תעשה בהקשר הדברים. בענייננו, סבורני כי הביטויים "מתמודדת נפש" "נרקומנית" כנראה חולת מאניה דפרסיה" לא נאמרו כקללה או כהבעת דעה, אלא, בניסיון להסיט את המיקוד מהביקורת הנאמרת על אביה של הנתבעת לתובעת עצמה ועל כשירותה. האמירות לא נאמרו לתובעת עצמה אלא מופנית לקוראי הפוסט. זאת ועוד, הנתבעת לא התייחסה לגופם של הדברים שנאמרו בפוסט ולא ניסתה להכחישם אלא העדיפה לבטלם בכך שכינתה את התובעת "נרקומנית" ו "מתמודדת נפש". נראה כי האדם הסביר בקוראו את התגובה יסבור כי המדובר באדם חולה נפש בן אם אובחן ככזה ובין אם לא אובחן (ראו ע"א 14919-09-17 בן ציון (צביקה) פדר נ' עומר פלוס (פורסם במאגרים) (2019)). על המשמעויות גם כיום, עם כל הצער שבכך, ייחוס לאדם התמודדות עם מחלת נפש מלווה בתיוג חברתי שלילי, המטילה על המתמודדים סטיגמה שלילית לעיתים עד כדי בידוד חברתי (ראו, ת.א. 13429-05-21 בנימין נתניהו נ' אהוד אולמרט (פורסם במאגרים)(2022)).

46. אם כן הביטויים בענייננו מהווים "לשון הרע" כהגדרת הביטוי בחוק איסור לשון הרע.

47. עתה נפנה לבחון את ההגנות. הנתבעת טוענת כי קמה לה הגנה לפי סעיפים 15(3) ו- 15(10) לחוק איסור לשון הרע הקובע לאמור:

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 21-11-66178 מילר נ' מלכה

תיק חיצוני:

15. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:
- ...
- (3) הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם אליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעוניין בו עניין אישי כשר;
- ...
- ...
- (10) הפרסום לא נעשה אלא כדי לגנות או להכחיש לשון הרע שפורסמה קודם לכן;
48. נתבע או נאשם המבקש לחסות תחת הגנת סעיף 15(3) לחוק עליו לעמוד בארבעה תנאים מצטברים: ראשית, היה עניין אישי כשר כלשהו אשר הגנתו הצדיקה את עשיית הפרסום; שנית, יש להראות שתוכן הפרסום שבמחלוקת נועד להגן על אותו עניין; שלישית, עליו להצביע על כך שהפרסום הופנה רק לאנשים מסוימים שזהותם מתחייבת מהוראות הסעיף; רביעית, עליו להוכיח שהפרסום נעשה בתום לב (אורי שנהר, **דיני לשון הרע** (2024), עמ' 581). תנאי מהותי נוסף הוא שהפרסום לא יעבור את השיעור המספיק מבחינה הגיונית להגנת העניין האישי הכשר וכי לשון הרע שפורסמה תהיה רלוונטית
- ההגנה האמורה חלה גם על הגנה על עניין אישי של אדם אחר. בענייננו, נטען כי הפרסום נעשה בתגובה לפרסום של התובעת כנגד אביה של הנתבעת ביחס לאיכות עבודות השיפוץ שביצע עבורה. גם אם נראה בכך עניין אישי כשר הרי שלא התקיים בענייננו תנאי הקשר ההגיוני הקובע כי ההגנה תחול רק אם לשון הרע שפורסמה רלוונטית להגנת העניין האישי הכשר. בענייננו, התגובות אינן מתייחסות לעצם האמור בפוסט ביחס לאיכות עבודות השיפוץ של אביה של הנתבעת אלא מתמקדות בתובעת עצמה, במטרה לפגוע באמינותה כאדם ולא באמינות הדברים שפורסמו (ת.א. 13358-01-17 **אלון חמדני נ' ברק כהן** (פורסם במאגרים) (2020)).
49. זאת ועוד, הפרסום אינו מידתי וחרג מתחום הסביר בנסיבות שכן הפרסומים כוללים ביטויים פוגעניים בלשון משתלחת שאינה תואמת ואינה עומדת בהלימה לנאמר בפוסט התובעת. פרסום שנועד כל כולו לפגוע, להעליב לבזות עשוי להיחשב חורג מן הסביר (רע"א 10520/03 **איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר** (פורסם במאגרים) (2006)). אשר על כן ההגנה אינה חלה בענייננו.

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 21-11-66178 מילר נ' מלכה

תיק חיצוני:

50. לעניין הגנה לפי סעיף 15(10) לחוק, תנאי מוקדם לתחולת הגנה זו הוא שקדם לפרסום שבמחלוקת פרסום אחר וכי אותו פרסום קודם מהווה לשון הרע. ההגנה מצומצמת לתגובה המהווה גינוי או הכחשה של לשון הרע הקודמת, ואינה חלה על כל תגובה. בנסיבות מבלי להידרש להכריע האם הפרסום הקודם מהווה לשון הרע אם לאו הרי שבענייננו הפרסום מושא הליך זה אינו מהווה גינוי או הכחשה של לשון הרע קודמת אלא התבטאות כנגד המפרסם ולא כנגד הפרסום. **"תרופתו של הנפגע מלשון הרע איננה על דרך פרסום נגדי, מצדו, של לשון הרע על המפרסם. והמבקש לגנות או להכחיש לשון הרע שפורסמה, חזקה עליו שיעשה כן"** (ראו, שנהר בספרו לעיל עמ' 590). כינוי התובעת נרקומנית או מתמודדת נפש אינם בגדר "גינוי" או "הכחשה" אלא הכפשה בלבד (ראו רע"א 8279/13 עו"ד יורם שפטל נ' אמנון הולצמן (פורסם במאגרים) (2014)). לפיכך לא מתקיימת בענייננו הגנת סעיף 15(10) לחוק.
51. בנסיבות האמורות גם אין לקבל את הטענה בדבר "זוטי דברים" שכן המדובר בביטויים המייחסים לתובעת התמכרות לסמים ומחלת נפש, ביטויים העלולים לפגוע בשמו הטוב של אדם, במעמדו החברתי ואף בפרנסתו. כפי שצוין, אין כל קשר בין ביטויים אלו לבין הפוסט שפרסמה התובעת בנוגע לחוסר שביעות רצונה מעבודת השיפוץ שביצע אביה של הנתבעת. ברם, אין המדובר בדבר של מה בכך אלא בביטויים קשים "דברי בלע" שאין להם כל רלוונטיות לפוסט שפורסם על ידי התובעת (רע"א 3086/17 אמיר בודהנה נ' מרדכי (מוטי) מרכוס (פורסם במאגרים) (2017)).
52. הנתבעת טוענת כי התובעת הודתה בפניה שהיא לוקחת סמים וכי היא "משוגעת" ובכך מאשרת את הפרסום. לעניין הסמים מפנה הנתבעת לתגובה שכתבה התובעת עצמה במרשתת ואשר צורפה לתצהיר של דניאל לפיה היא ציינה במענה לנתבעת: "יקירתי אני מעשנת מריחואנה כמו רוב אזרחי מדינת ישראל, האם זה הפך אותי לנרקומנית? שיהיה...". עוד מפנה הנתבעת לאמירת התובעת בשיח פרטי ביניהן במסגרתו ציינה "אני באמת משוגעת..." סבורני כי אמירות אלו של התובעת אינן יכולות לשמש הגנה לנתבעת מהטעמים הבאים:
- ראשית, לא הועלתה על ידי הנתבעת בכתב ההגנה טענת "אמת דיברתי" כך שלא ברור תחת איזו הגנה חוסה הטענה. שנית, חלק מהדברים שאמרה התובעת לנתבעת נאמרו בשיח פרטי בין שתיהן בהודעות וואטצאפ ולא בפומבי. קיים הבדל כבין דברים הנאמרים בפומבי בהיקף רחב במרשתת לבין דברים הנאמרים בפרטיות בדל"ת אמות השיח בין הצדדים עצמם. שלישית, ההקשר בו נאמרו הדברים לעניין היותה "משוגעת" נאמרו בלהט הדברים כאשר מיד לאחר מכן כותבת התובעת לנתבעת "את אבחנת אותי במאניה דפרסיה?" כלומר הדברים נאמרו בהקשר של

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 21-11-66178 מילר נ' מלכה

תיק חיצוני:

- 1 הפרכת האמירה לפיה התובעת היא מתמודדת נפש וברי כי נאמרו לאחר פרסום
- 2 תגובת הנתבעת לפוסט כך שהנתבעת אינה יכולה להסתמך על האמירה ללמד על
- 3 תום ליבה ולכל היותר תהיה לכך השפעה לעניין גובה הפיצויים. אמנם לעניין
- 4 הסמים הבהירה התובעת בתגובה במרשתת כי היא צורכת מריחואנה אך הדבר
- 5 נאמר לצורך הבהרה כי אינה נרקומנית לפי הפרשנות המקובלת לביטוי זה בציבור
- 6 כך שגם התבטאות זו אינה יכולה ללמד על תום ליבה של הנתבעת ולכל היותר
- 7 תילקח בחשבון בפסיקת הפיצוי.
- 8 באשר לפיצויים. התובעת עותרת לפיצוי בסך 75,000 ₪ בגין שלושה פרסומים 53.
- 9 שונים. שאלת הפיצוי בעוולת לשון הרע נחלקת לשני מסלולים עיקריים: פיצוי
- 10 סטטוטורי ללא הוכחת נזק ופיצוי על בסיס הוכחת נזק. הפיצוי הסטטוטורי הקבוע
- 11 בסעיף 7א לחוק איסור לשון הרע מאשר פסיקת פיצוי שלא יעלה על 50,000 ₪ ללא
- 12 הוכחת נזק בהליך אזרחי. סעיף 7א(ג) עליו מבססת התובעת את תביעת הפיצוי,
- 13 קובע כי במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה שבו הוכח פרסום לשון הרע בכוונה
- 14 לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבעת לשלם לתובע פיצוי שלא יעלה על
- 15 הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק. המסלול השני לפי סעיף 7 לחוק
- 16 איסור לשון הרע מאפשר פסיקת פיצויים על בסיס הוכחת נזק לרבות נזק לא
- 17 ממוני. במסלול זה אין תקרת פיצויים קבועה בחוק (רע"א 41402-12-24 יוסף
- 18 גרנות נ' רמת רזיאל כפר שיתופי של תנועת חירות בית"ר בע"מ (פורסם במאגרים)
- 19 (2025)). בענייננו התביעה הינה לפיצוי לפי מסלול ללא הוכחת נזק בטענה כי
- 20 המדובר במספר פרסומים ולתפוצה הרחבה של הפרסום.
- 21 כידוע, הפיצוי נועד לקדם שלוש תכליות: האחת, תרופתית שנועדה להשיב את 54.
- 22 מצבו של הנפגע לקדמותו; והשני, חינוכית – הרתעתית – נועדה להעביר את המסר
- 23 כי שמו הטוב של אדם אינו הפקר; שלישית, עונשית – הקשורה בכוונת המפרסם
- 24 (ע"א 17261/21 מוחמד בכרי נ' ניסים מגנאגי (פורסם במאגרים) (2022)). בפסיקת
- 25 פיצויים בגין לשון הרע, יתחשב בית המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה במעמדו
- 26 של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות
- 27 הצפויות מכל אלה בעתיד. יש גם להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו
- 28 במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים (רע"א 4740/00 לימור אמר נ' אורנה יוסף
- 29 (פורסם במאגרים) (2001)). הפסיקה הכירה בכך שהתלהמות הדדית בין הצדדים
- 30 יכולה להוות שיקול להפחתת הפיצויים.
- 31 בנסיבות, סבורני כי יש להעמיד את הפיצוי בסך כולל של 15,000 ₪. במסגרת זו 55.
- 32 שקלתי העובדה כי בין הצדדים התנהלה תכתובת פרטית בה שתיהן התבטאו
- 33 באמירות קשות אחת כלפי השנייה אולם יש לציין כי השיח שנוהל ביניהן בפרטי
- 34 החרף לאחר פרסום התגובה של הנתבעת לפוסט שפרסמה התובעת. בנוסף,

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 21-11-66178 מילר נ' מלכה

תיק חיצוני:

המדובר בפוסט שהתובעת פרסמה בין היתר בדף הפרטי של הנתבעת בפייסבוק באופן שיש בו כדי להקל עם הנתבעת. בהקשר זה, לא נעלמה מעיני טענת התובעת לכך שפורסם פוסט גם בקבוצה כללית אחרת של תושבי מטולה והסביבה בו מתגוררים הצדדים, ששם ככול הנראה, הגיבה הנתבעת לנאמר בפוסט, אולם עצם פרסום הפוסט גם בדף הפרטי של הנתבעת, הוא נתון שיש להתחשב בו לקולא מבחינת הפיצוי, שכן יש בכך משום התגרות בנתבעת. מאידך, שקלתי את ההתבטאויות הקשות של התובעת כלפי הנתבעת שחלקן פורסמו באופן פומבי בתגובה כללית לפוסט ובתפוצה רחבה.

סוף דבר

56. אשר על כן התביעה העיקרית מתקבלת חלקית, הנתבעת תשלם לתובעת פיצוי בסך 15,000 ₪ בגין לשון הרע.
57. כפי שצוין, התביעה שכנגד מתקבלת אף היא חלקית, כך שהתובעת תשלם לנתבעת סך 5,000 ₪ פיצוי בגין הטרדה אחרת לפי חוק להגנת הפרטיות.
58. בנסיבות ולנוכח התוצאה אליה הגעתי- כל צד יישא בהוצאותיו.
59. זכות ערעור כחוק.
60. המזכירות תמציא לצדדים.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשפ"ו, 08 יוני 2026, בהעדר הצדדים.

רעות רות
רולא חמאתי, רשמת בכירה